

عنوان مقاله:

بررسی رابطه هموسیستئین پلازما با استروک مغزی

محل انتشار:

مجله پزشکی بالینی ابن سینا، دوره 12، شماره 4 (سال: 1384)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسندگان:

مهردخت مزده - استادیار گروه نورولوژی دانشکده پزشکی دانشگاه علوم پزشکی همدان

علیرضا منصف - دانشیار گروه پاتولوژی دانشکده پزشکی دانشگاه علوم پزشکی همدان

خسرو مانی کاشانی - عضو هیأت علمی گروه پزشکی اجتماعی دانشکده پزشکی دانشگاه علوم پزشکی همدان

خلاصه مقاله:

مقدمه و هدف: سکنه مغزی سومین علت شایع مرگ و میر در دنیا است و همچنین بزرگترین علت ناتوانی های طولانی مدت است. مهمترین راهکار برای تقلیل دادن این بیماری روش جلوگیری است که این مسئله به شناسائی و کنترل همه علت ها و ریسک فاکتورهای اصلاح پذیر بستگی دارد. از ریسک فاکتورهای نوظهور که برای سکنه مغزی قابل پیشگیری و شاید یک علت برای این بی ماری باشد هموسیستئین پلازما است. در این مطالعه فرض شده است که افزایش هموسیستئین پلازما یک ریسک فاکتور برای همه زیرگروه های استروک می باشد که اترواسکلروز در آن می تواند نقش اولیه داشته باشد. روش کار: این مطالعه از نوع موردی شاهدی است، شامل ۵۸ بیمار (۳۳ مرد و ۲۵ زن) که با استروک به یکی از بیمارستانهای دانشگاهی در همدان مراجعه کرده اند و گروه کنترل شامل ۱۰۳ نفر (۶۰ مرد و ۵۳ زن) با متوسط سنی ۵۰ سال که قبلا سکنه مغزینکرده بودند. از هر دو گروه تاریخچه بر مبنای حذف نمودن ریسک فاکتورهای اصلاح پذیر عروقی و همچنین عوامل تأثیرگذار بر غلظت Hcys پلازما تهیه و سپس نمونه خونهای ناشتا برای بررسی سطح هموسیستئین پلازما مورد آنالیز قرار گرفت. نتایج: با مقایسه گروه کنترل، بیماران مبتلا به سکنه مغزی نوع ایسکمیک (۴۴ نفر) و نوع خونریزی مغزی (۱۴ نفر) سطح توتال هموسیستئین پلازما بالاتر و این نسبت بیشتر از ۱۱ میکرومول در لیتر بدست آمد که معنی دار بود. نتیجه نهائی: یک ارتباط معنی دار بین افزایش هموسیستئین پلازما و همه زیرگروه های سکنه مغزی وجود دارد.

کلمات کلیدی:

اختلالات مغزی عروقی، هموسیستئین

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/570095>

